

5-2-06 "Resista"
La Plástica

ignasi puente

NOTES PER ACTIVAR L'ART PLÀSTICA

TEXT: JOSEP TRESSERRES

FOTOS: ANNA BRESOLÍ

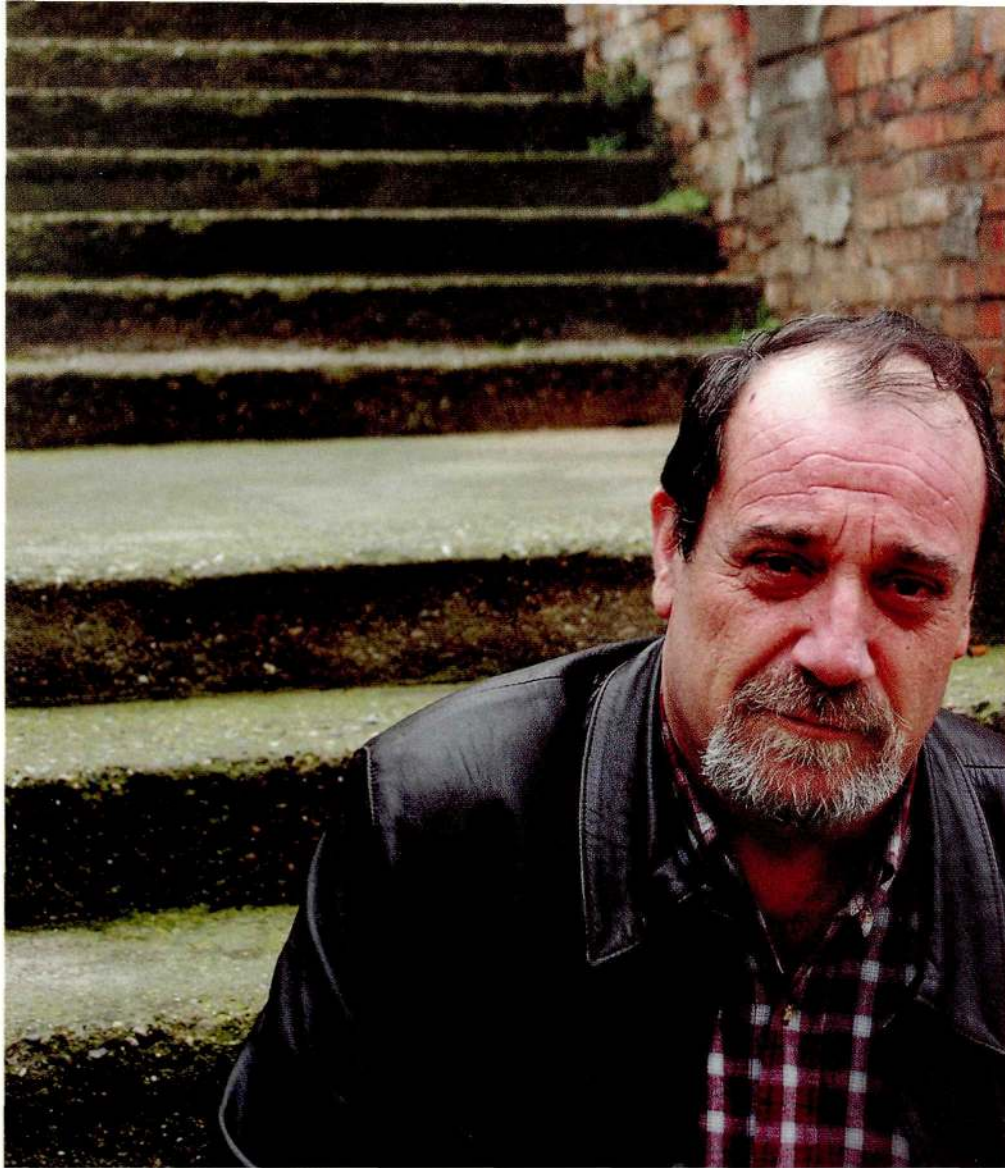
Durant els anys de franquisme va impulsar la modernització de les arts plàstiques a Lleida. Actualment Ignasi Puente és membre de l'Acadèmia Internacional d'Art Modern a Roma i president del Moviment Artístic d'Avantguarda a Ponent. Encaminat en la divulgació de l'art a les terres de Lleida, fa uns dies va inaugurar el seu museu a Alpicat, l'Espai Ignasi Puente, per a exhibir-hi obres d'art pròpies i d'altres artistes. Ara està organitzant una subhasta pels damnificats del Pakistan, que tindrà lloc el pròxim dijous 9 de febrer a les 20.30 hores a la sala d'actes del Casal d'Alpicat.

- Una noia em volia comprar dos quadres per casa seva, i després va tirar-se enrere. No li anaven bé amb el color del sofà. Després em va donar una làmina perquè la copiés, ja que aquesta sí pegava amb el sofà.

- S'ho va prendre bé?

- Li vaig dir que no. Això és una ofensa quan comences, però quan ja portes uns quants anys a dins, penses "trista ignorància".

La nova proposta artística a Ponent

- Ara dirigeix el **Moviment Artístic d'Avantguarda a Ponent, amb Josep Nicolau, pintor de Mequinensa.**

- La nostra intenció és despertar el tema de l'art ja que, com deia, els artistes es troben encaixats aquí, i volem trencar amb això.

- **Aquesta plataforma només representa l'art d'avantguarda?**

carnet

NOM: *Ignasi Puente i Marrot*

EDAT: *55 anys*

UN ARTISTA: *Picasso*

UN LLIBRE: *'Confieso que he vivido' de Pablo Neruda*

UNA ÈPOCA PER VIURE: *L'edat mitjana*

UN LLOC PEL CAP DE SETMANA: *La muntanya*

Pregunta.- Què és l'art?

Resposta.- L'art està fet amb l'ànima, amb l'esperit de l'artista. Té un objectiu social, analític i revolucionari. Ha d'arribar a la gent, i estimular-li les hormones, com ho fa un poema, però sense paraules.

- **I també va dirigit als nens...**

- Sí, he estat en tallers d'educació plàstica a la Fundació Sorigué i al CEIP Doctor Serés.

- **Cóm són aquestes classes?**

- Els nens creen amb fang i dibuixen. És una teoria molt simple i senzilla perquè ho puguin entendre. De petits dibuixem sense saber què fem, ja que encara no sabem escriure. Cal obrir una porta perquè ells compreguin la riquesa de l'art. Si no, es fan grans i no entenen res de res.

- **És poc efectiva l'educació plàstica als col·legis?**

- No estaria bé que jo atacés l'ensenyament que s'està fent, però crec que persones especialitzades en aquesta matèria se n'haurien d'ocupar, i no els mestres.

- **Què pensa de l'actuació de les institucions públiques amb l'art a Lleida?**

- Hi ha un tancament per part de Barcelona cap a la gent "de províncies". Tant a nivell de premsa com de les institucions públiques. Igual que ha estat fent Madrid a Catalunya.

- **A què es refereix?**

- En l'últim segle, Catalunya, ha disposat dels millors pintors del món: Picasso, que es

considerava un català nascut a Màlaga, Miró, Dalí, i, ara, Tàpies. Espanya no aprofita la fàbrica d'artistes que té. De cara a l'exportació seria com Brasil i Argentina en la venda de jugadors de futbol.

- **Què proposa?**

- S'haurien de facilitar les exposicions i la venda d'obra, i no abusar com Hisenda està fent. Així les obres arribarien més enllà...

- **Josep Pla, a Homenots, explica que els artistes del país es veuen obligats a anar a l'estranger per trobar suport. Què en pensa?**

- L'artista lleidatà no es pot quedar en aquesta ciutat. La majoria neixen i moren aquí. Aquest és el mal que hi ha.

- **On ha estat exposant?**

- A Espanya, França, Roma, Alemanya i pròximament aniré a Amèrica del sud. He de reconèixer que a Madrid em volen més que a Barcelona.

- **I a fora d'Espanya, el tracte és...**

- La cultura alemanya és diferent. Allí són amants de l'art. Potser perquè no n'hi ha tant. Però allí et recolzen. No et regategen. Fins i tot, t'afalaguen. I això et fa vergonya.

- **Com veu els premis d'art a Lleida?**

- A Lleida tot just et seleccionen pel Premi Morera, i gràcies. Tot està comptabilitzat. Abans de preparar el concurs ja saben qui l'ha de guanyar.

- **Avui l'art es veu com un objecte decoratiu.**

- No. També acceptarem les obres d'art figuratiu i de qualitat, per exemple. Ara molts museus i galeries desprecien aquest art. Nostres, tot el contrari. Mereix un tractament especial.

- **Què més?**

- Promocionarem els artistes, i impulsarem l'art dins l'ensenyament. Aquí, hi ha un col·legi públic on hi volem fer coses. A més, organitzarem una exposició per gent jove, per gent que comença, amb la possibilitat de convocar certàmens.

- **Déu n'hi do!**

- I, a tot això, cal afegir que s'obrirà a Alpicat una sala anomenada La Unió, la qual permetrà fer exposicions molt importants. Llavors serà el moment per celebrar certàmens d'àmbit internacional per a professionals. Ara no hi ha espai.

- **Ha mostrat un paper molt actiu per ajudar a les víctimes de desgràcies.**

- Sí. El 1983, vaig tenir la possibilitat d'organitzar una subhasta benèfica amb motiu de les riuades de Lleida.

- **Com va ser?**

- La Diputació de Lleida va demanar-me que hi col·laborés.

- **També formà part d'una subhasta en favor de la gent de Centreamèrica afectada per l'huracà Mitch el 1998.**

- Sí. Però vam tenir problemes per trobar un espai on realitzar-la.

- I ara la subhasta pels damnificats de Pakistan. Creu que l'artista té el deure de participar en aquests projectes solidaris?

- No. Són els estats qui tenen aquesta responsabilitat. Perquè ells tenen els mitjans i la capacitat per dur-los a terme. Els artistes no tenim aquest tipus d'obligacions.

- Aleshores ho feu perquè...

- Ho fem perquè som generosos. En aquesta subhasta hi col·laboren les firmes de Grau Garriga, Robert Llimós, Modest Cuixart, Perico Pastor i molts altres, que ofereixen el seu treball personal sense demanar res a canvi. Desgraciadament l'espai és reduït i s'ha hagut de limitar la quantitat d'obres. No podíem acceptar-les totes.

- Ha rebut un diploma del comitè especial d'ACNUR, agència de l'ONU, per la seva col·laboració i el suport en l'ajuda dels refugiats.

- Va ser durant el Fòrum 2004. Aquesta agència va evitar-me a participar, i vaig cedir una obra. Al cap d'un temps em va arribar un diploma. No m'ho esperava.

- Quina opinió té dels altres actes del Fòrum?

- Van ser molt interessants.

- També ha col·laborat amb les esglésies.

- Durant vuit anys vaig haver de parar la meua tasca com artista, degut a certs problemes. Quan vaig tornar-hi, anava pintant pels pobles de Lleida. I el que més hi ha aquí són esglésies. M'agrada molt haver-ho fet. Però ara estic més interessant en l'art d'avantguarda.

- Què el va portar a pintar un mural a la capella del destacament d'artilleria de Raimat?

- En aquella època feia la mili allí. D'aquesta manera, no vaig haver de fer cap guàrdia i podia sortir quan volia.

- De veritat?

- També era una forma per poder expressar-me i que el resultat es mantingués.

- I la seva participació en la Granadella?

- Era una oportunitat única. Es tractava de reconstruir l'Altar Major, que supera els 100 m2. Vaig donar color a unes formes que estaven tallades amb fusta.

- Creu que hi ha un lligam estret entre l'art i la religió?

- Un filòsof va dir que l'art sempre pensa en la religió i en la no-religió. El meu parer és que l'art és independent, lliure i no té perquè recolzar-se en la religió. Tot i això no m'oblido que aquesta va promoure intensament la creació d'un gran conjunt d'obres mestres durant el Renaixement.

- Segueix sent art aquell que està al servei de la publicitat?

- Sí. L'artista és un missatger. I un bon exemple el trobem amb l'etiqueta d'Anís del Mono, que la va fer Ramon Casas a finals del segle XIX.

- Alguns opinen que els artistes contemporanis tenen dificultats per desenvolupar la seva carrera perquè han de competir amb les obres mestres de la història de l'art. Creu que és cert?

- En absolut. No existeix aquesta competitivitat. L'art és una evolució constant. El problema és que, actualment, hi ha artistes que no saben pintar.

- Què recomanaria a aquelles persones que volen dedicar-se a l'art plàstica?

- Primer haurien de començar creant art figuratiu. Després també seria molt important que

“ELS ARTISTES DE LLEIDA ES TROBEN ENCAIXATS EN AQUESTA CIUTAT, NOSALTRES VOLEM TRENAR AMB AQUESTA NORMA”

utilitzessin la cultura adquirida i la introduïssin en la seva obra. Així enriquirien el missatge que volen fer arribar.

- Per què hi ha tan poca aflluència de públic als museus de Lleida?

- No es dona a entendre el caràcter humà de les arts plàstiques. Hi ha un desinterès per part de l'Administració. Els canvis que s'han produït en la ubicació dels museus, per exemple. A més, si a Lleida la gent no va ni al futbol, imagina't als museus! Els mitjans de comunicació haurien de difondre més la cultura.

- Viatja properament a Lèrida.

- Sí, amb en Josep Nicolau. Ens han invitat a participar en un programa d'ensenyament.

- Com vau contactar?

- Ja sabràs que Lleida està agermanada

amb la ciutat colombiana de Lèrida. El seu tinent d'alcalde havia vist la meua web a través del consell d'un regidor de l'Ajuntament de Lleida. Va trucar-me, perquè li havia interessat la web, i em va dir que volia introduir les arts plàstiques a les escoles, ja que no formaven part de l'ensenyament.

- Molt bé.

- Sí, però l'Ajuntament de Lleida és en certa manera reticent.

- Per què?

- Els seus motius tindran. Però el regidor de cultura, Xavier Sàez és un jove evolutiu i amb ganes de treballar. Aquest dilluns (el passat 30 de gener) té previst anar a Lèrida.

- Ha tingut ocasió de parlar amb ell?

- Sí. I vaig poder comprovar que comparteix la nostra opinió.

- Es tracta d'un projecte considerable.

- S'ha d'entendre que aportem cultura; igual que la Universitat de Lleida ha col·laborat i ho seguirà fent. El fet que Lleida introduïx la plàstica als col·legis públics de Colòmbia com a assignatura avaluable és molt important, tant per la societat de Lleida com per la ciutat sud-americana.

- També hi exposareu?

- Sí. I després volem exposar a Ibagué, una altra ciutat colombiana.

- I doncs?

- Ens han invitat a un sopar oficial. El cap del departament d'allí s'ha mostrat molt interessat i ens espera molta gent. Nosaltres hi volem anar. Si no ens ajuda l'Ajuntament, ho faran particulars.

- Quins plans té després?

- Exposaré a Madrid. I més endavant, ho faré a Roma i Nova York.

- En l'Espai Ignasi Puente...

- Vull exhibir-hi algunes obres de Robert Llimós. Ell mateix m'ho ha confirmat. És autor, d'entre altres coses, d'una important obra escultòrica en la VII-a Olímpica.

- I a part d'això?

- Cada mes i mig farem una exposició i xerrades artístiques per tal de difondre l'art com a cultura i entreteniment. Actualment, no es fan tertúlies. L'únic que fem és criticar-nos els uns als altres.

- Per quina raó?

- Perquè ens avorrim. Cal incrementar l'interès de la gent en les exposicions. L'art plàstica és un camp molt interessant. S'ha d'invitar a la gent del carrer, i als mestres, perquè vegin que aquest món està obert, i que té un atractiu especial. Volem fer moltes coses, i les farem.

“CAL OBRIR UNA PORTA PERQUÈ ELS NENS COMPREGUIN LA RIQUESA DE L'ART, SI NO, CREIXEN I NO ENTENEN RES”